

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

51. Quis habet casus reservatos, & confessus vigore Bullae fecit scienter confessionem invalidam, quæritur, an possit postea à quolibet Confessario absolvi? Et quid de peccatis reservatis, & oblitis in ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76369)

vel 6. & ibi
in tr. 3. Ref.
505. Notan-
dum est ta-
men.

penitens scit, illam confessionem esse irritam: secus, si talis nullitatem confessionis non adverteret; nam in secundo casu putant manere liberum à reservatione. Et ratio est: quia Summus Pontifex concedit facultatem absolventi à reservationis in ordine ad susceptionem Indulgentiarum; sed, qui scienter facit confessionem irritam, Indulgentias minimè consequi potest ergo, &c.

2. Non reticebo tamen, multos Doctores contrarium asserere probabiliter, quos adducit, & sequitur Comitatus in *respons. mor. lib. 1. quest. 30. num. 2.* vbi sic ait: [Num, qui tempore Iubilæi, &c. adde tu per Bullam Cruciatam] sic confessionis est de casu reservato, nec quidquam eo profuit confessio ad salutem, post Iubilæum meliorem tamen querere possit quemlibet Confessarium, qui tum ab aliis casibus; tum à reservationis eum possit absolvere; Caietanus in *sum. verb. casus reservatus in calce*: Armilla eodem verb. num. 4. Sylvest. *ver. Confessio*, 1. q. 19. in extremo, seu n. 21. à quo Paludanus, & D. Antoninus nominantur opinionis Authores; aiunt, eum, qui sic confessionis est reservatum casum, posse à quocumque Confessario absolvi; propterea quòd legi Ecclesiastica reservationis iam satisfecit, quamvis legi diuinæ confessionis nulla ratione satisfecit. Quare iure diuino debet iterum Sacerdoti illud ipsum peccatum, & reliqua omnia declarare.] Ita Comitatus.

3. Sed hanc Comitoli sententiam non admittunt aliqui Doctores in Confessione facta vigore Iubilæi: quia talis absolutio confertur in ordine ad lucrandas Indulgentias, & verè penitentibus; secus autem, si absolutio à reservationis, vel à Superiore Ordinario, vel à delegato daretur sine vilo ordine ad Indulgentias lucrandas. Vnde patet, me olim rectè respondiisse, quòd quando Prælati tribuit facultatem in aliqua festiuitate absolventi à reservationis, si aliquis Religiosus tunc efficeret confessionem irritam, & reservata confiteretur, postea à quocumque Confessario posset absolutionem ab illis obtinere; quia talia peccata non remanserunt amplius reservata. Et ita docet Nugnus in *addit. ad 3. part. tom. 2. quest. 9. art. 2. part. 2. dub. 4.* Honorus de *cas. reserv. part. 1. cap. 4. §. 9. num. 3.* Reginaldus in *praxi, tom. 1. lib. 8. cap. 6. sect. 1. num. 1.* Homobonus *tract. de cas. reserv. part. 1.* Coninch. de *Sacram. disput. 8. dub. 12. num. 91.* Henriquez *lib. 6. cap. 16. §. 5. in Glos. litt. B. & C. Suarez in 3. part. tom. 4. disp. 31. sect. 4. numero 22.* Possenus de *offic. Cur. cap. 27. numero 29.* cum aliis. Et ita ex hac doctrina infert Acofta, vbi *supra*, quòd qui virtute Bullæ Cruciatæ confitetur casus Episcopales sicte, & sine contritione, postea potest à quocumque Confessario de illis, etiam sine Bulla, absolutionem obtinere. Sed opinio Comitoli videtur etiam probabilis.

RESOL. LI.

Quis habet casus reservatos, & confessus vigore Bullæ Cruciatæ fecit scienter confessionem inuálidam, queritur, an possit postea à quolibet Confessario absolui? Et quid de peccatis reservatis, & obliuiscit in prædicta confessione? Ex p. 3. tr. addit. Ref. 16.

Quæ hic est
Ref. anteceden-
dens, & in
ro. 1. tr. 5. ex
de Cr. Ref.
29. & 30. à
lin. 5. vel 6.
& ibi in tr. 3.
Ref. 50. §.
Notandum
est tamen.

§. 1. **P**RO affirmatiua sententia, quam probabilem putavi in *part. 1. tract. 11. resol. 18.* adduxi Comitolum, & alios. Sed hæc opinio displicuit cuidam viro docto, immeritò quidem, & ideo tanquam probabilem iterum illam admitto, quam absolute tuetur nouissimè Egidius Trullench in *Bull. Cruc. lib. 1. §. 7. cap. 1. dub. 3. num. 9.* vbi sic ait: *Quæres, an qui fecit confessionem irritam & inuálidam, in qua confessus est reservatus, & à Confessario absolutus fuit ratione Bullæ*

liber sit à reservationis confessi, ita ut postea ea peccata cuiuslibet approbato confiteri? Respondeo affirmatiue, quia directè & animo gaudenti hoc priuilegio, ut suppono, se subiecit legitimo Superiori, qui potuit & voluit tollere reservationem. Secundo, quia à reservata Papa censura potest absolui ratione Bullæ extra confessionem; ergo non requiritur ad effectum tollendi reservationem virtute Bullæ, quòd confessio fuerit valida, vel non. Et hæc omnia etiam procedunt, quando penitens habet animum & intentionem expressam confitendi & subiiciendi absolutioni, non solum ea reservata, quorum recordatur, sed etiam ea omnia, si recordaretur, & Confessarius absolute absoluit expressè confessi, & sub conditione obliuiscit, tunc enim ab omnibus censetur absolutus, & sufficit postea illa peccata, quando memoria occurrerint, cuiuslibet approbato confiteri. Ita Trullench, cui adde insignem Theologum Salmanticensem Petrum Ochagauiam de *Sacram. tract. 2. de confess. Sacram. quest. 22. concl. 2. numero 8.* vbi sic asserit. *Si quis expressè confitatur omnes casus reservatos Sacerdoti habenti ad id iurisdictionem, vel concessam in gratiam sui, vel in gratiam penitentis, satisfaciunt omnino reservationi, etiam si confessio ex aliquo capite nulla reddatur; unde talia peccata potest postea cuiuslibet Confessario confiteri; quia reservatio ad id ordinatur, ut penitens deferat peccata propria Sacerdoti, & eius sententiam audiat, & penitentiam impositam acceptet. Sed hoc totum contingit cum confessio ex aliquo capite reddatur nulla, ut supponimus? ergo tollitur omnino reservatio. Et hæc conclusio etiam est veracum absolutio datur ratione potestatis delegata, quia satisfaciunt fini reservationis. Hæc Ochagauia, qui citat Syluestrum *ver. confessio 1. q. 19.* & D. Antoninum *p. 3. tit. 14. c. 19. §. 17.* Vnde immeritò, ut dixi hæc opinionem quidam existimauit improbabilem, est enim probabilissima, cum pro se magno Authores habeat, & validis sit conclusa rationibus. Vnde probabiliter ego his dubis consului, quemdam absolutum à reservationis virtute Cruciatæ, qui postea cognouit confessionem illam fuisse nullam, & tunc Bullam non habebat, potuisse postea de illis absolui à quocumque Sacerdote approbato, & ita mecum senserunt etiam multi viri docti de hac re ab illo consulti.*

RESOL. LII.

An qui fuit absolutus virtute Bullæ Cruciatæ sine ulla mentione, & intentione reservationum, tam ex parte sui, quam ex parte Confessarii, licet remaneat absolutus à peccatis reservatis obliuiscit, an etiam remaneat liber ab obligatione postea confitendi illa peccata reservata legitimo Superiori, si amplius non habeat Bullam Cruciatam, vel an poterit absolui à quocumque Confessario? Idem dicendum est, prout fit in Iubilæis. Et notatur, quod si aliquis excommunicatus excommunicatione exigente satisfactionem partem, obliuiscit confiteri hæc censuram, per generalem absolutionem, quæ datur ad cautelam, non manet absolutus à tali censura. Ex p. 1. tr. Ref. 19.

§. 1. **R**espondent aliqui negatiue: putant enim reservationem non tolli per quamcumque absolutionem collatam à legitimo Confessario, facultatem re. Confessarij qui cognitionem habuit peccati reservati, vel qui habuit intentionem auferendi quamcumque reservationem. Et ratio est: quia quando Superior, qui habebat facultatem super reservata, non habuit intentionem aliam, quam communem ministrandi Sacramentum, nihil aliud est, quam alius Sacerdos, qui non intendit auferre reservationem. Alias ex opposita sententia sequeretur, quòd qui Penitentiaris, aut Religiosis mendacibus habebat, quibus multa priuilegia, aut superiori in sua Religione, vel